

LISA THANNER

Foto: Jan Ahnlöf

Bildjournalistiken vinner på tävlingar

Varje år blir det diskussion om varför så få kvinnliga deltagare placerar sig i den prestigefyllda tävlingen Årets Bild och varje år får jag frågan om jag skickat in några bilder.

Svaret är ja. Jag skickar alltid in bilder.

Det är alltid lika roligt när bildredaktionernas fotografer börjar gräva bland årets skörd och bloggar om det. Det blir en positiv summering av året som gått. Vi på GP brukar hjälpa varandra med urval och bildtexter och det skapas en skön kreativ stämning på redaktionen. Vi kanske konkurrerar men framför allt är vi kollegor och vänner och Årets Bild är vår firmafest.

Tävlingen är viktig i den svenska pressfotografvärlden. Juryn består ofta av välrenommerade fotografer och pristagarna blir omskrivna, framför allt i svensk dagspress. Ett pris i tävlingen kan innebära ett karriäryft och en nominering betyder uppskattning bland kollegorna. Tävlingen är viktig också för att den ger tillfälle att visa upp den goda bildjournalistiken för allmänheten. Och den bidrar till att medvetandegöra dagens pressfotografi – och därmed förhoppningsvis också höja kvaliteten.

Jag har aldrig vunnit något pris i Årets Bild. Under årens lopp har jag fått många fina priser och stipendier men där har jag aldrig blivit nominerad. Att få ett pris är inte lätt. Det skickas in tusentals fantastiskt bra bilder av hundratals skickliga fotografer.

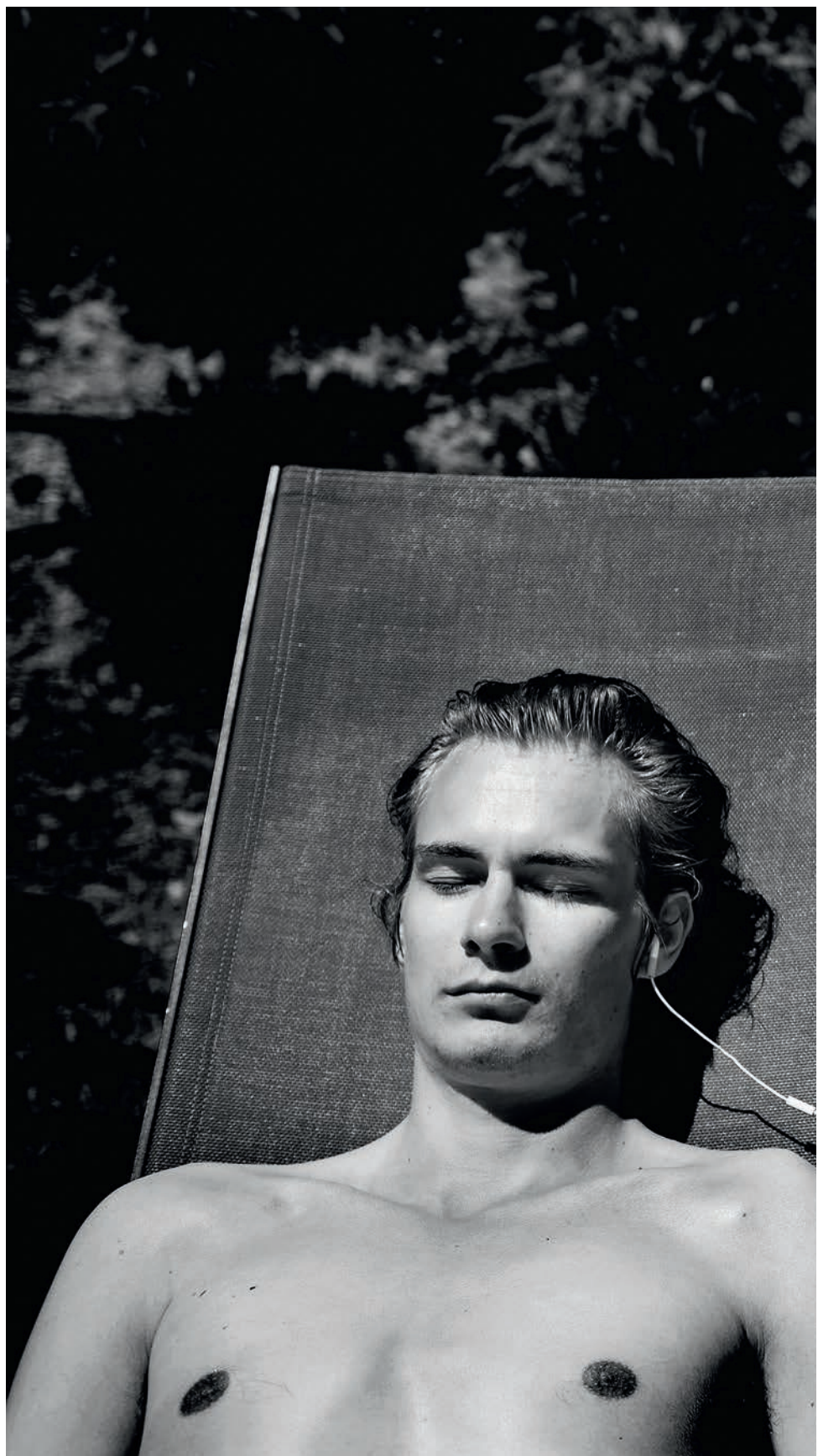
Många kvinnliga fotografer har rättvist stått på prispallen flera gånger de senare åren. Men det är fortfarande männen som dominerar tävlingen. Det är också de som skickar in flest bilder.

Jag vet kvinnliga fotografer som inte deltar trots att de har ett fint material, medan flera manliga fotografer med en slags självklarhet alltid har med sig sin tävlingsmentalitet. Vissa är strategiska och ser till och med möjliga nomineringar redan på planeringsstadiet av sina reportage. Inget fel i det. Många andra gör nog som jag – går igenom råfilerna i slutet av året.

Trots att juryn byts ut varje år är några diskussioner återkommande. Förutom genusdebatten finns röster som menar att tävlingsklasserna inte är representativa för dagens bildjournalistik och att det råder en traditionell syn på vilka bilder som ska premieras, ett slags *kanon* som man säger inom konstvetenskapen.

Debatterna är kanske viktiga men ännu viktigare är att vi fortsätter att lyfta fram den goda bildjournalistiken. Fler tjejer kommer naturligtvis att placera sig i framtiden och bra bilder finns det alltid plats för.

LISA THANNER är sedan 1993 fotograf på Göteborgs-Posten. Förutom sin fotografutbildning har hon en fil kand i Konst- och bildvetenskap. Gör egna fotoprojekt vid sidan av jobbet. Se mer på www.thanner.se

Den här bilden skickade jag in till Årets Bild, Svenskt Vardagsliv, förra året. På Bokmässans utställning *Se människan fick den* illustrera en av Tranströmers dikter.

**” Det är fortfarande männen som dominerar tävlingen.
Det är också de som skickar in flest bilder.**

